

BRIGÁDOKKAL FEJLESZTJÜK A MUNKAVERSENYEKET

Az utóbbi két hónapban kibontakozó brigádmozgalomnak a célja, hogy a munkaversenyeket továbbfejlessze és ezzel az eddigieknél sokkal biztosabb alapokat teremtsen a szocializmus építésére az üzemeken belül. A brigádmozgalom jelentőségét alátámasztva mindenütt felismerték és lelkesedéssel szervezik a brigádokat ország-szerte, Szegeden is. Mivel a brigádmozgalom teljesen újkeletű nálunk, tapasztalatokat e téren nem gyűjthetünk, ezért mindjárt az indulásnál számos hiba merült fel.

Sokkal több brigád alakult általában véve az üzemekben, mint amennyi joggal viselhetné a brigád nevet. A hibák kiküszöbölésére és a további hibák elkerülésére szükséges, hogy tisztázzunk néhány kérdést a brigádok körül. Először is meg kell állapítani, hogy a brigádokat mi választja el az üzemekben már eddig működő különböző állandó vagy alkalmi munkacsoportoktól. Az eddigi üzemi munkacsoportok általában végzik el a számukra kijelölt munkát, csak az üzem vagy üzemrész termelési előírányait teljesítik, üzemi, üzemrészi tervet hajtanak végre. A brigádok zárt munkaegységek, amelyek egészen kézzelfogható, konkrét célok megvalósítására vállalkoznak, a vállalt feladatokat pedig kollektív munkamódszerrel oldják meg.

E tömör meghatározásból föltek az, hogy a brigádnak célul kell kitűznie, hogy az üzem, üzemrész tervén belül ennyi és ennyi árut termel egy meghatározott időszakban, a nyersanyagból ennyit és ennyit használ fel, a selejtet milyen százalékra csökkenti, a hulladékot milyen mértékre szállítja le, mennyi üzemanyagot vesz igénybe, segédanyagból mennyit dolgoz fel vagy az eddigi munkaidő helyett mennyi idő alatt oldja meg feladatát. A másik döntő alapvonása a brigádoknak az, hogy a feladatot közösen vállalják és közösen hajtják végre, a cél érdekében kollektív erőfeszítéssel és kölcsönös segítséggel dolgoznak.

A brigádokon belül érezhető legjobban az, hogy mi a különbség a kapitalista és szocialista munkaverseny között. A kapitalisták munkaversenyében az erősebb elnyomja a gyengébbet, viszont a szocialista munkaversenyben a jók teljesítménye magával ragadja a lemaradtakat és az egész csoport teljesítménye ezzel magasabb lesz.

Ezért helytelen, ha csupa jó munkásokat szervezünk brigádokba. A csupa kitűnő munkásokból álló brigád már az indulásnál előrerugtat, nem állítható példaképül a többi, átlagmunkások elé. A brigád vezetőjéül természetesen a szakmailag legjobb és politikailag fejlettebb munkást kell megválasztani. Ennek a brigád irányításán kívül szakmailag és politikailag is tanítani kell brigádlírsait, munkamódszereit, gyakorlatban bevált fogásait. »közkinccsés« kell tennie első-sorban a brigádon belül. Fontos követelmény az is, hogy a brigádban élre kerülő munkások gyakorlatilag is segítsék gyengébb társaikat.

Vigyázni kell a brigádoknál,

hogy az egyéni jó tulajdonságok ne szürküljenek el a munkánál. A brigádmozgalom nem ellentéte az egyéni kezdeményezésnek és az egyéni versengésnek. A brigádon belül még egyéni díjazásnak is helye van.

Szükséges, hogy a brigád kollektív életet éljen, brigádoszejeveket, brigádmegbeszéléseket tartanak és munkájuk felvelőítő kérdéseit rendszeresen vitassák meg. Számos budapesti nagyüzemben már ezen is túl mentek és a brigádok tagjai magánéletükben is sürűn érintkeznek, közös kirándulásokon vesznek részt, együttesen járnak el pártnapokra stb. Ez igen helyes. E kérdésnél vigyázni kell azonban arra, hogy a brigádok ne szakadjanak ki az üzem, üzemrész közösségből, mert ezzel az egész brigádmozgalom leszűkül. Különösen fennáll ez a veszély az ifjúsági brigádoknál.

A brigádok szervezésénél arra is ügyelni kell, hogy a brigádok kedvéért ne bolygassuk meg az eddig, talán éveken keresztül kialakult és bevált munkabeosztásokat, munkacsoportokat. Ha a brigádokat úgy állítanák össze, hogy az üzem minden sarkából, keresztül-kasul vonnák össze a brigádok tagjait, akkor a termelés menete érezné ennek kárát. Erre figyelemmel kell lenni az ifjúsági brigádok megalakításánál is. Azért, hogy ifjúsági brigád legyen, nem engedhető meg, hogy az egyes, főleg széles munkahelyekről összeszedjék az ifjúságokat. Az ifjak természetesen alakítsanak brigádot, de csak ott, ahol egy csoportban dolgoznak. Elengedhetetlenül szükséges az is, hogy az ifjúságok brigádot élmutassanak, tapasztalt idős szakmunkások vezessék.

Nagyon helyes, ha a brigádokat első-sorban az üzem fontos helyein alakítják meg, ott, ahol a brigádok döntően hozzájárulhatnak a termelés menetének megjavításához, például olyan helyeken, ahol a termelésnek szűk a keresztmetszele, vagy ahol az átlagnál kisebb eredményeket érnek el.

A már megalakult brigádok általában véve nevelő feladatot is. Történelmi és politikai vezetők, nagyjaink nevét veszik fel. Mind a brigád elnevezést, mind a nevet külön ki kell érdemelni. Helytelen ezért az, ha név alatt kezd meg munkáját a brigád. Nevet csak az üzem dolgozóinak, műhelyértelmezletnek döntése alapján, a kiérdemelt munka után vehetnek fel a brigádok. Amennyiben a brigád később érdemtelenné válik a névre, a nevet el kell venni, sőt, további visszaesés után, még a brigád elnevezést is el kell tiltani.

Hogy a brigádok szervezése helyes mederben folyjon, a brigádok megfeleljenek a fentebb vázolt követelményeknek, szükséges, hogy a versenybizottságokon belül a brigádoknak külön felelőse legyen, aki első-sorban az üzemi brigádokkal törődik. — A brigádfelelősök munkája nagyon elősegíti majd, hogy a fenti irányelvek a gyakorlatban megvalósulhassanak és ezen keresztül a brigádok a termelés élére kerüljenek.

Milyen békét akar Mr. Hollyday, aki örül a háborúnak

Még nem csitult el a MAORT-szabotázs hazai és világviszhangja és a magyar dolgozók már tisztán látják,

milyen súlyos milliókkal károsította meg az országot az amerikai rablógazdálkodás, mit nyertek azáltal, hogy az olajtermelést a nép állama vette a kezébe. Világos, a MAORT vezetői azt akarják, hogy a magyar népi demokráciának ne legyen kőolaja, ne legyen benzín a termelés eredményeit szállító autók tankjában, ne sítteregjen petróleum a magyar paraszt lámpájában, hogy így a nép legalább fizikailag sötétségben maradjon. Ezért furtak kutakat szándékosan ott, ahol petróleumnak nyoma sem volt, ezért tartalekolták a gazdag lelőhelyeket »jobb időkre«, amin ők azt az időt értették, amikor a dolgozókat újra igába hajthatják. De a nép még idejekorán lecsapott rájuk, leleplezte, meg-husította aljas terveiket.

Most már rendes mederben folyik a termelés konkrét eredményei pedig már nem sokáig várhatnak magukra.

Mig tehát a magyar nép boldogan konstatálja a szabotázs leleplezésének következményeit, az országból kiebúrt Ruedemann és Bannantine urak amerikai főnöke, W. T. Hollyday, a Standard Oil Co. elnöke —

felcsapott újságírónak.

Nem azért, mintha kőolajkirályi foglalkozása nem jövedelmezne eleget, hanem azért, hogy elmondja, amit ugys tudunk. Jölesik azonban ezeket a szavakat magának az amerikai trösztvezérnek tollából olvasni: »En azok közül a szörnyű emberek közül való vagyok, akik fegyverrel kereskednek. En a Standard Oil Co. elnöke vagyok. Az én vállalatom egy háború folytatásához ugyanúgy szükséges, mint a tankok és repülőgépek gyártása.«

S a nagykapitalista or-cátlanságára jellemző következő mondata, amellyel az egész világ előtt beisméri:

»Nekem örülnöm kell, ha háború van, mert a vállalatom fellendülését jelenti.«

Ezzel mindent megmondott Hollyday ur

Amit ezután ír, csak ebből következik. Mégis érdekes ennek a valóban szörnyű embernek a gondolatmenete. Nagylekűen kijelenti, hogy ő mindezek ellenére nem feltétlen hiva az új háborúnak, hanem igenis a tartós béke hiva. De hogyan képzelik el a Mr. Hollyday-k és tarsiak a békét?

Természetesen csak úgy képzelik el, ha az több profitot nyújt nekik, mint a háború. Ezt pedig igen nehéz elképzelni, mondhatni, fából-vaskarikának látszik. Nem elegendő ehhez az UNO, a nemzetközi egyezmények, hiszen például a nemzetközi postaszövetség sem tudott eddig egyetlen háborút sem megakadályozni — állapítja meg Mr. Hol-

lyday, igen dícséretes éleslátással. Pihent agyából azonban annyira is telik, hogy kitaláljon egy áthidaló megoldást

és ezzel megmondja azt is, milyen »béke« lenne a legkellemesebb a finansziárgarchiának.

Meg kell csinálni a világhatalmi kormányt. És ki lenne ebben a »világállamban« a vezető? Talán a népek? Nem.

Az amerikai nagytőke

»A mai emberiségnek nincs semmi néven nevezendő lehetősége a békére, ha a mi kormányunk nem veszi kezébe a vezítést az újrend meg-alapítása terén.« Ez a »mi kormányunk« persze Truman és Marshall. De a petróleumkirály fantáziája egyúttal azt is elénk vetíti, mi lenne ennek a »világkormány«-nak az alapja, hatalmi bázisa. Mr. Hollyday nem titkolja: a világrendőrség és világs-csendőrség.

Helyben vagyunk. Szóval az amerikai rendőrség, amelytől a gangszterek szabadon garázdálkodhatnak,

a családok és sikkasztók pedig vezetői lesznek az Amerikaelenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottságnak, mely azonban ugyanakkor tüzzel-vassal üldözi a nép érdekeiért harcoló kommunistákat és mindenkit, aki nem halálos ellensége a kommunistáknak.

Csendőrségnek pedig

képzeljük el az ugyancsak amerikai zsoldban álló fran-

cia csendőrséget, amely talán éppen e percben ad sor-tüzet az emberibb életükért pusztá kézzel harcoló bányászokra. Mire lenne tehát ezek szerint jó a Mr. Hollyday által megálmodott »béke« fenntartója, a világs-csendőrség és világrendőrség? Arra, hogy a kőolajkirályok és a többiek olyan biztonságban érezzék magukat fegyverei möött, mintha magas, szilárd kőfal védelme alatt állnának. És kitől éreznék magukat biztonságban?

A néptől, a népektől, a százmillióktól — úgy is mondhatnók, az emberiség ellenségei az emberiségtől.

A cikk csak cikk marad,

de hogy Trumanék megtették az első lépéseket az imperialista utópia megvalósítása felé, azt mutatja Nyugatnémetország, Görögország, Kína. Viszont éppen Mukden elfoglalása és a görög néphadsereg sorozatos döntő sikerei mutatják azt, mennyire kívánják a népek ezt a fajta békét...

Mr. Hollyday vágya tehát végeredményben megmarad vágnak.

Ő így állította fel a tételt: vagy világs-csendőrség, vagy vi ágháború. Megnyugtattuk: egyik sem lesz. A szabadságszerető népek pedig, élükön a nagy Szovjetunióval, mindörökké elveszik a haramiák kedvét az e fajta álmodozásoktól.

Fektetik már a sineket Szeged és Ujszeged között

A közúti hid szegedi oldalán lázas iramban folyik az Ujszegedre átmenő villamos sánpárok lefektetése. A Szegedi Közüti Vaspálya Rt. dolgozói idővel, időjárással dacolva gyors ütemben haladnak előre a munkával. Bár az utóbbi időben lemaradtak, de ennek oka az is, hogy a gyár kasszáján szál-lította a sineket.

A villamos a tervek szerint egyelőre az Ujszegedi Tóth-ven-délig közlekedik. A sánpárokat csak odáig készítik el. A szegedi oldalról a feljáró elejéig, az Ujszegedi oldalon pedig a meder széléig fektetik le a sánpárokat.

A kövezők ütemes kalapács-csengése, a hidon lefelé járó traktor zúgása, s a kíváncsi zajos embertömeg között jókedvűen dolgoznak a munkások.

Mielőtt a sint lefektetik, kőtörmelékkel alapoznak, ezt azután lehengerlik. Zúzott kővel beszórják és újból hengerlik, homokkal beszórják és erre fektetik a sint. Ezután krampácsolnak és a kötvásokat rakják le. A hidon ez az eljárás anynyiban módosul, hogy ott elő-ször a betonra szigetelő réteg jön, drótháló védőburkolat, fal-alátét és erre a sint.

Az esőzés miatt a hidon ideig-lenesen szünetelt a szigetelés. A munkások, hogy a munka ne szakadjon meg, ezen úgy segít-tettek, hogy a szigetelendő terület fölé sátrakat huztak. A munka menete tehát nem szakad meg.

Biró István elvtárs pálya-munkás kőveket hord talicskán. Nehezen nyilatkozik. Igye-k-szünk mondja, a számunkra kijelölt munkát gyorsan és pontosan elvégezni. Ki akarjuk venni részünket az újépítésből, tudjuk, hogy munkánkkal a demokráciát erősítjük.

Nagy lapátolásban van Csamangó Antal elvtárs. Homokot hánny a sánpár közé. Azzal, hogy a hidon villamos jár át, mondja, a szegedi Ujszegedre menő és onnan jövő dolgozó elvtársunk közlekedését tesszük könnyebbé és gyorsabbá.

Munkaversenyben vagyunk, mondja Kovács József elvtárs, megmutatjuk, hogy a munkát minél hamarabb befejezzük. A munka menete nemcsak tőlünk, hanem az időjárástól is függ, — de mi az időjárásról is felvesz-szük a harcot.

Munkájukkal a demokrácia pillérét erősítik és küzdenek a szocializmus megvalósításáért a Szegedi Közüti Vaspálya dolgozói is.

R. L.

Retorta
faszén megérkezett
Fodor fatelep
Vasasszentpéter-n. 4
Telefon 820.

3+1 Népszuper rádióra (kb 60 forint havi részlet) előjegyzéseket felvesszünk. Legújabb rádiók, kerékpárok, **varrógépek** részlete is. Nagy Javi-tóműhely **DÉRY** Dr. Kiss M. u. 3. Telefon: 741. sz.